

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, Wydział I Cywilny

w składzie:

przewodniczący: SSR Agnieszka Mękal

protokolant: Paulina Zwolak

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku P. I.

przy udziale M. K.

o zniesienie współwłasności

postanawia :

I. ustalić, iż przedmiotem zniesienia współwłasności jest prawo własności nieruchomości w postaci samodzielnego lokalu mieszkalnego nr 18c położonego we W.przy ulicy (...)wraz z przynależnym mu miejscem postojowym nr (...), dla którego Sąd Rejonowy dla (...) prowadzi Księgę Wieczystą nr (...), a z którym związany jest udział wynoszący 762 / 10 000 części w częściach wspólnych budynku i prawie użytkowania wieczystego działki gruntu pod budynkiem, o wartości 391.000,00 zł (trzysta dziewięćdziesiąt jeden tysięcy złotych), a które to prawo przypada w udziałach po 1/2 części wnioskodawcy i uczestnikowi postępowania;

II. dokonać zniesienia współwłasności prawa opisanego w punkcie I postanowienia w ten sposób, iż prawo to przyznać na wyłączną własność uczestnika postępowania;

III. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy tytułem spłaty kwotę 173.488,45 zł (sto siedemdziesiąt trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt osiem złotych czterdzieści pięć groszy) płatną następnego dnia po uprawomocnieniu się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w zapłacie;

IV. zasądzić od uczestnika na rzecz wnioskodawcy 500 zł tytułem zwrotu połowy opłaty od wniosku;

V. orzec, iż każda ze stron ponosi pozostałe koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

I Ns 302/12

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 28.02.2012r. wnioskodawca P. I. , reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o zniesienie współwłasności nieruchomości położonej we W. przy ul. (...) w postaci lokalu mieszkalnego wraz z przynależnym miejscem postojowym oraz związanego z lokalem udziału w prawie użytkowania wieczystego w działce gruntu pod budynkiem, objętych księgą wieczystą o numerze (...). Wskazał, iż jest współwłaścicielem teje nieruchomości w udziałach wynoszących po 1/2 części wraz z uczestnikiem M. K.. Przyjmując, iż wartość nieruchomości wyraża się kwotą 420 000 zł, wniósł o przyznanie jej na wyłączną własność uczestnika ze spłatą na swoją rzecz w kwocie 210 000 z. Domagał się także zasądzenia od uczestnika na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym

kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, iż z uwagi na brak porozumienia między stronami koniecznym stało się zniesienie współwłasności, zaś sposób tegoż zniesienia wskazany we wniosku wynika stąd, iż wnioskodawca jest Włochem i na stałe zamieszkuje poza granicami kraju.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik M. K., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zgodził się z żądaniem wniosku tak co do zasady jak i co do wskazanego we wniosku sposobu zniesienia współwłasności. Zarzucił jednak, iż wartość spornej nieruchomości jest niższa i wynosi w jego ocenie 360 000 zł, a tym samym spłata przypadająca od niego na rzecz wnioskodawcy winna wynieść 180 000 zł. Dalej zgłosił także do rozliczenia nakłady, jakie poniósł na sporną nieruchomość, w łącznej wysokości 51 772, 52 zł, a z której to kwoty domagał się od wnioskodawcy zwrotu połowy, tj. 25 886, 26 zł, stosownie do jego udziału w prawie. Nakładami, jakie zgłosił do rozliczenia, były zaś wydatki poniesione na opłaty związane z eksploatacją spornej nieruchomości, koszty, jakie poniósł na wykonanie remontu i wyposażenia łazienki, wymianę drzwi, zabudowy kuchennej, rolet do okien dachowych, a także koszty, jakie poniósł na sporządzenie oraz tłumaczenie na język włoski aktów notarialnych sporządzonych w związku z nabyciem spornej nieruchomości.

Na rozprawie w dniu 25 września 2012r. pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył, iż podtrzymuje stanowisko odnośnie wartości nieruchomości, a także zarzucił, iż wnioskodawca nigdy nie wyrażał zgody na poniesienie nakładów, zwrotu kosztów których domaga się uczestnik. Zarzucił także ostatecznie, iż kwestionuje także sam fakt jak i wysokość nakładów poniesionych na sporną nieruchomość.

Pełnomocnik uczestnika w odpowiedzi na takie stanowisko wnioskodawcy zarzucił, iż jego zgoda na dokonanie nakładów, rozliczenia których domaga się uczestnik, nie była potrzebna z uwagi na ich rodzaj, a także podtrzymał swoje stanowisko co do wartości nieruchomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są współwłaścicielami w częściach wynoszących po 1/2 części w prawie własności nieruchomości obejmującej lokal mieszkalny położony we W. przy ul. (...), a z którym wiąże się udział w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu pod budynkiem wynoszący 762/ 10 000 części. Do lokalu tego przynależy także miejsce postojowe nr 43. Lokal ten strony nabyły na podstawie umowy sprzedaży zawartej w dniu 04.02.2008r.

dowód: odpis z elektronicznej księgi wieczystej (...) k. 11- 28;

Aktualna wartość spornej nieruchomości wynosi 391 000 zł.

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości A. S. z dnia 23.10.2012r., k. 118 – 136;

Przed zawarciem ostatecznej umowy sprzedaży strony zawarły umowę przedwstępną. Podatek od tejże umowy oraz koszty wypisu aktu notarialnego w łącznej wysokości 2 283, 84 zł zapłacił uczestnik M. K..

dowód: faktura VAT nr (...) k. 105, potwierdzenie wykonania przelewu kwoty 2 283, 84 zł z dnia 06.09.2007r. przez uczestnika k. 105 – verte; przesłuchanie uczestnika płyta CD k. 175 (minuta 18 - ta) ;

Podatek od zawarcia umowy przyrzeczonej oraz koszt wypisu aktu notarialnego zawierającego umowę przyrzeczoną, w łącznej kwocie 13 265, 16 zł, poniósł uczestnik M. K..

dowód: faktura VAT nr (...) k. 106, potwierdzenie przelewu kwoty 13 265, 16 zł z dnia 06.02.2008r. przez M. K. k. 106 – verte; przesłuchanie uczestnika M. K. płyta CD k. 175 (minuta 18 – ta) ;

Uczestnik poniósł koszt tłumaczenia z języka polskiego na język włoski umowy sprzedaży spornej nieruchomości. Tłumaczenie to było wykonane dla potrzeb wnioskodawcy, który nie włada językiem polskim.

dowód: przesłuchanie uczestnika M. K. płyta CD k. 175 (minuta 19 – ta);

Strony nabyły sporną nieruchomość w celu zawiązania spółki i prowadzenia działalności gospodarczej. Do zawiązania spółki ostatecznie nie doszło. W chwili nabywania spornego lokalu strony nie miały sprecyzowanych planów odnośnie przeznaczenia lokalu przy ul. (...). Lokal po nabyciu nie był wynajmowany osobom trzecim. Z lokalu korzystał wyłącznie wnioskodawca w okresach, kiedy przyjeżdżał do Polski, tj. raz na 4 – 5 miesięcy. Ostatni raz w Polsce wnioskodawca był w maju 2010r. Uczestnik w ogóle nie korzystał ze spornego lokalu.

dowód: przesłuchanie uczestnika płyta CD k. 175 (minuta od 4 – tej do 6 - tej);

Lokal został nabyty na rynku wtórnym. Z uwagi na stan lokalu w chwili jego nabycia wnioskodawca wyremontował w nim łazienkę oraz zakupił meble kuchenne. Prace te wykonał za zgodą wnioskodawcy. Łazienka wymagała remontu bowiem znajdowały się w niej stare kafelki i nie było kabiny prysznicowej. Uczestnik zakupił do łazienki nowąabinę za kwotę 2 037 zł, za którą cenę uregulował w całości. Wnioskodawca godził się na wykonanie tych prac, choć strony nie poczyniły ustaleń odnośnie rozliczenia ich kosztów.

dowód: faktura VAT (...) k. 103; przesłuchanie uczestnika - płyta CD na k. 172 (minuta 11- ta);

Uczestnik wymienił w spornym lokalu drzwi, ponieważ w poprzednio zamontowanych (będących na wyposażeniu mieszkania) zacinął się zamek. Poprzednie drzwi były wykonane ze stali, a konstrukcja zamka nie pozwalała na jego wymianę bez uszkodzenia samych drzwi. Na zakup nowych drzwi oraz ich montaż uczestnik poniósł wydatek w wysokości 2 140 zł.

dowód: faktura VAT nr (...) k. 104; zlecenie – umowa z 09.03.2011r. k. 104 – verte; przesłuchanie uczestnika płyta CD k. 172 (minuta 14 – ta);

Uczestnik nabył do spornej nieruchomości dwie rolety do okien dachowych, znajdujących się w salonie i w sypialni. Rolety te nabył na prośbę wnioskodawcy, który w czasie, gdy korzystał z lokalu, uskarżał się na nadmierne oświetlenie słoneczne w tych pomieszczeniach. Z tytułu nabycia tychże rolet uczestnik poniósł wydatek w wysokości 2000 zł.

dowód: faktura VAT nr (...) k. 100faktura VAT nr (...) k. 99, przesłuchanie uczestnika płyta CD k. 175 (minuta 20 – ta);

W okresie od 04.09.2008r. do 21.06.2012r. wnioskodawca poniósł łącznie tytułem opłat na fundusz remontowy, opłat eksploatacyjnych płatnych do zarządcy nieruchomości wspólnej, opłat za gaz, podatku od nieruchomości i opłat za użytkowanie wieczyste spornej nieruchomości wydatki w łącznej kwocie 22 452, 16 zł .

dowód: historia operacji z rachunku bankowego uczestnika za okres od 04.09.2008r. do 21. 06.2012r. k. 83-93; przesłuchanie uczestnika płyta CD k.172 (minuta 8 - ma i następne);

W tym stanie rzeczy Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 210 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności. Żądanie to, zgłoszone przez wnioskodawcę, nie było przy tym kwestionowane przez uczestnika postępowania. Niesporny był także sposób zniesienia współwłasności. Każda ze stron godziła się, ażeby nieruchomość będąca przedmiotem niniejszego postępowania, została przyznana na wyłączną własność uczestnika ze spłatą na rzecz wnioskodawcy odpowiadającą jego udziałowi. Nie była także sporna wielkość udziałów przypadających każdej ze stron w będącej przedmiotem postępowania nieruchomości, a których wysokość potwierdzały także stosowne wpisy w księdze wieczystej prowadzonej dla nieruchomości.

Spornym na początkowym etapie postępowania była wartość nieruchomości objętej wnioskiem, jednakże po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego sądowego na tę okoliczność żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do treści opinii i zawartych w niej wniosków, a co pozwoliło sądowi przyjąć wartość nieruchomości za biegłym sądowym na kwotę 391 000 zł, skoro ostatecznie żadna ze stron tej wartości nie kwestionowała.

Spornym i wymagającym ustalenia był natomiast fakt i wysokość nakładów poczynionych przez uczestnika na nieruchomości objętą wnioskiem. Uczestnik twierdził bowiem, iż nakłady takie poczynił i zgłosił do rozliczenia z tego tytułu łączną kwotę 25 886, 26 zł, (tj. 1/2 z 51 772, 52 zł) wskazując, iż poniósł na nieruchomość wydatki z tytułu opłat eksploatacyjnych, remontu i wyposażenia kuchni i łazienki, rolet do okien dachowych, koszty sporządzenia aktów notarialnych oraz przetłumaczenia tychże aktów na język włoski z języka polskiego.

Na rozprawie w dniu 25.09.2012r. pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył, iż kwestionuje fakt i wysokość wydatków poniesionych przez uczestnika na sporną nieruchomość, a co skutkowało koniecznością poczynienia ustaleń odnośnie tych spornych między stronami okoliczności.

I tak też zgodnie z art. 207 kc przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości ich udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą w wspólną. Wobec takiej treści przytoczonej regulacji koniecznym stało się poczynienie ustaleń, które z nakładów, zgłoszonych do rozliczenia przez uczestnika, miały charakter wydatków i ciężarów w rozumieniu art. 207 kc podlegających rozliczeniu stosownie do udziału każdego ze współwłaścicieli.

I tak też nie może budzić wątpliwości, iż zakresem przywołanej regulacji będą objęte te wszystkie wydatki, które są niezbędne do zachowania rzeczy w stanie niepogorszonym, a więc mające na celu zachowanie jej dotychczasowej substancji (koszty czynności zachowawczych w rozumieniu art. 209 kc), ale także i te, których potrzeba poniesienia wynika z zasad normalnej eksploatacji i prawidłowej gospodarki (nakłady konieczne). Będą to wreszcie i takie wydatki, które zmierzają do zwiększenia użyteczności rzeczy wspólnej, choćby dla wygody jednego ze współwłaścicieli (nakłady użyteczne), jako zwiększające wymiennie użytek z rzeczy wspólnej. Ciężarami zaś będą wszystkie świadczenia o charakterze publicznoprawnym. Wszystkie tego rodzaju wydatki – konieczne i użyteczne – obciążają współwłaścicieli stosownie do ich udziałów w prawie współwłasności bez względu na to czy fakt ich czynienia był między nimi uzgodniony. Źródłem obowiązku partycypowania w tychże kosztach jest wszak nie porozumienie stron, ale przywołany art. 207 kc, nakładający na każdego ze współwłaścicieli obowiązek partycypowania w takich wydatkach i ciężarach, bez ponoszenia których utrzymanie rzeczy wspólnej w stanie niepogorszonym, jak również zdatnym do normalnego użytku, nie byłoby możliwe. Jedynie nakłady zbyteczne, a zatem takie, bez poniesienia których korzystanie z rzeczy wspólnej byłoby w pełni możliwe bez uszczerbku w jej substancji, nie obciążają wszystkich współwłaścicieli, a jedynie tego, który wydatek tego typu poniósł.

I tak też w ocenie Sądu charakter nakładów koniecznych bez wątpienia miały wszelkie opłaty eksploatacyjne poniesione przez uczestnika w okresie od 04.09.2008r. do 21.06.2012r. w łącznej kwocie 22 452, 16 zł, a fakt poniesienia których udowodnił on historią operacji z rachunku bankowego potwierdzającą fakt i wysokość wydatków z tego tytułu czynionych. Były to opłaty poniesione tytułem czynszu płatnego do zarządcy wspólnoty nieruchomości wspólnej, opłaty na fundusz remontowy, opłaty za media, a to gaz dostarczany do lokalu. Godzi się przy tym zauważyć, iż w całym okresie istnienia współwłasności uczestnik w ogóle nie korzystał ze spornego lokalu, a mimo to opłaty te poniósł. Ich wydatkowanie było bez wątpienia konieczne zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki.

Dalej bez wątpienia ciężarami podlegającymi rozliczeniu na podstawie art. 207 kc były opłaty poniesione przez uczestnika z tytułu podatku od nieruchomości oraz opłaty za użytkowanie wieczyste, a fakt i wysokość których również wykazał uczestnik dowodem w postaci historii rachunku bankowego potwierdzającego fakt uregulowania także i tych należności (k. 85, 89, 93, 96).

Łącznie z tytułu opłat eksploatacyjnych oraz ciężarów publicznoprawnych we wspomnianym okresie uczestnik wydatkował kwotę 22 452, 156 zł. Skoro jednak do rozliczenia z tego tytułu zgłosił kwotę 22 297, 10 zł, toteż tę kwotę sąd uwzględnił w ramach rozliczeń stron mając na uwadze treść regulacji art. 321 par. 1 kpc albowiem żądanie to – rozliczenia nakładów – w istocie ma charakter procesowy i w jego zakresie Sąd nie może wyjść ponad żądanie.

Dalej rozliczeniu na podstawie art. 207 kc podlegały także wydatki poniesione przez uczestnika za sporządzenie aktów notarialnych, a to umowy przedwstępnej i umowy przyrzeczonej oraz na uregulowanie podatku od czynności

cywilnoprawnych z tytułu nabycia spornego lokalu (tj. kwoty 13 265, 16 zł i 2 283, 84 zł). Bez poniesienia tych wydatków nabycie spornego składnika byłoby niemożliwe. Ciężar poniesienia podatku od czynności cywilnoprawnej, a to umowy sprzedaży, także bez wątpienia mieści się w zakresie art. 207 kc.

W ocenie Sądu uczestnik mógł także zasadnie domagać się zwrotu części wydatków poniesionych w związku z remontem spornej nieruchomości. Jak wynikało z przedłożonych przez uczestnika dowodów w postaci rachunków i faktur Vat oraz jego przesłuchania uczestnik poniósł z tego tytułu m.in. wydatek w kwocie 2 140 zł na wymianę drzwi oraz wydatek w wysokości 2 037 zł na nabycie kabiny prysznicowej do łazienki. Wymiana drzwi jest bez wątpienia konieczna dla zabezpieczenia mieszkania, a tym samym zgodna z normalnym zeń korzystaniem. Drzwi podlegające wymianie były wyposażone – jak wynikało z przesłuchania uczestnika – w zacinający się zamek, którego wymiana nie była z kolei możliwa bez naruszenia konstrukcji samych drzwi. Bez znaczenia jest przy tym, iż w czasie, gdy drzwi były wymieniane, wnioskodawca już nie korzystał z lokalu, albowiem bez względu na to czy i w jakim czasie i która strona z lokalu korzystała, jego zamknięcie drzwiami wyposażonymi w sprawnie działający zamek jest zawsze konieczne.

Za wydatek o charakterze użytecznym należało zaś uznać ten poniesiony na nabycie kabiny prysznicowej. Przed remontem wykonanym przez uczestnika w łazience nie było żadnej kabiny. W obecnych realiach zaś wyposażenie łazienki wabinę prysznicową nie może być uznane za luksus, ale standard, który jakkolwiek zwiększa użyteczność lokalu, to jednak w podstawowym i w zasadzie obecnie już niezbędnym zakresie. Bez względu na to jak ostatecznie miałyby być lokal wykorzystywany, czy też sprzedany, wyposażenie go wabinę prysznicową nie stanowi obecnie zbytku, ale normalne, standartowe wyposażenie. Wydatek ten również zatem należało rozliczyć na podstawie art. 207 kc.

Taki sam charakter miało zamontowanie dwóch rolet do okien dachowych w salonie i sypialni. Rolety w oknach dachowych nie stanowią obecnie wyposażenia ponadstandardowego. Godzi się przy tym zauważyć, iż ich zamontowanie nastąpiło – jak wynikało z przesłuchania uczestnika – na wyraźną prośbę wnioskodawcy, który jako jedyny korzystał ze spornego lokalu w okresach, w których przyjeżdżał do Polski. Nie tylko zatem z montażu rolet, ale także i kabiny prysznicowej, skorzystał wyłącznie wnioskodawca, gdyż uczestnik w ogóle w lokalu nie zamieszkiwał. Łącznie zaś wydatek z tytułu nabycia rolet wyniósł 2 000 zł.

Nie mogły zaś podlegać rozliczeniu na podstawie art. 207 kc pozostałe wydatki poczynione przez uczestnika, a także zgłoszone do rozliczenia. W szczególności rozliczeniu nie podlegały wydatki z tytułu przetłumaczenia treści aktu notarialnego z języka polskiego na język włoski. Tłumaczenie tego rodzaju było podyktowane jedynie chęcią umożliwienia wnioskodawcy zapoznania się z treścią tegoż aktu w języku, jakim on włada. Sfinansowanie tegoż tłumaczenia przez uczestnika nie było konieczne dla normalnego korzystania z przedmiotu współwłasności, a w zasadzie wynikało z charakteru relacji, jakie w tamtym czasie, jeszcze zgodne, łączyły strony. Jako że nie znajduje ono swego źródła w art. 207 kc, to nie może podlegać rozliczeniu w ramach niniejszego postępowania.

Odnosnie zaś wydatków poniesionych na remont i wyposażenie kuchni to Sąd nie znalazł podstaw do ich uwzględnienia z dwóch przyczyn. Przede wszystkim paragony fiskalne, mające wykazać fakt poniesienia wydatków z tego tytułu, są w większości nieczytelne, a nadto nazwy artykułów, do których się odnoszą, nie pozwalają w sposób nie budzący wątpliwości zidentyfikować przedmiot zakupu (nawy typu : (...), (...), (...)). Sam uczestnik w trakcie przesłuchania także nie był w stanie szczegółowo opisać do czego odnoszą się owe paragony operując ogólnym sformułowaniem, iż mają one dotyczyć remontu i wyposażenia kuchni. Nadto powodem, dla którego wydatki na wyposażenie kuchni co do zasady nie mogły być uwzględnione, było i to, iż dotyczyły one w zasadzie mebli, a więc ruchomości, które w każdym czasie będą mogły być zabrane ze spornego lokalu, albowiem nie stanowią jego trwałego wyposażenia.

Suma zatem wszystkich wydatków i ciężarów poniesionych przez uczestnika, a podlegających rozliczeniu na podstawie art. 207 kc, wyniosła 44 023, 10 zł, z czego 1/2, tj. kwota 22 011, 55 zł, winna obciążać wnioskodawcę stosownie do jego udziału w prawie. Jeśli zatem przypadającą od uczestnika tytułem spłaty na rzecz wnioskodawcy kwotę 195 500

zł (391 000 : 2) pomniejszy się o zwrot obciążających wnioskodawcę nakładów koniecznych, tj. o kwotę 22 011, 55 zł, uzyska się 173 488, 45 zł i taką też kwotę Sąd ostatecznie zasądził na rzecz wnioskodawcy (punkt III postanowienia).

Sąd oddalił wniosek uczestnika o sporządzenie opinii uzupełniającej przez biegłego sądowego odnośnie wartości nakładów poniesionych na sporną nieruchomość, albowiem nakłady te były tego rodzaju, iż dla ustalenia ich wartości nie były potrzebne wiadomości specjalne, w szczególności z zakresu wyceny nieruchomości. Nakłady te dotyczyły bowiem nie wykonanych prac remontowych, ale wyposażenia mieszkania w określone sprzęty, których wartość wynikała nadto z przedłożonych rachunków. Zupełnie zaś zbędny byłby ów dowód dla ustalenia wartości nakładów mających polegać na ponoszeniu opłat eksploatacyjnych na sporny lokal.

Dowód z przesłuchania stron Sąd ograniczył jedynie do przesłuchania uczestnika, jako tej strony, która dokonywała nakładów stanowiących jedyną sporną między stronami okoliczność, a mając na uwadze także i to, iż przesłuchanie wyłącznie uczestnika było zgodne z ze stanowiskiem pełnomocnika wnioskodawcy, który na rozprawie w dniu 28.05.13r. oświadczył, iż rezygnuje z dowodu z przesłuchania wnioskodawcy i nie sprzeciwia się przesłuchaniu uczestnika.

Sąd orzekając o spłacie należnej wnioskodawcy ustalił jej termin na dzień następujący po uprawomocnieniu się orzeczenia mając na uwadze brak wniosków stron, w szczególności uczestnika, o wyznaczenie innego, zwłaszcza odleglejszego terminu. Sąd nie prowadził przy tym z urzędu postępowania dowodowego w kierunku możliwości płatniczych uczestnika skoro on sam nie twierdził, a tym bardziej nie dowodził, iż spłata jednorazowa i to bezpośrednio po uprawomocnieniu się orzeczenia, nie jest z uwagi na jego sytuację materialną możliwa.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na art. 520 par. 1 kpc, po myśli którego każdy uczestnik co do zasady ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Zasada ta znalazła pełne zastosowanie jeżeli idzie o koszty zastępstwa procesowego poniesione przez wnioskodawcę i uczestnika (punkt V postanowienia). Ponieważ zaś opłatę od winsoku uiścił w całości wyłącznie wnioskodawca toteż połowę tej kwoty, stosownie do swego udziału, winien zwrócić uczestnik wnioskodawcy (punkt IV postanowienia).

Mając na uwadze powyższe i w oparciu o przywołane przepisy orzeczono jak w sentencji.